

BÓNG CHIẾU XE LAM

Đào quanh Đà Lạt không ai có thể quên một hình ảnh rất thân thuộc, đó là chiếc xe lam ba bánh chuyên chở khách chủ yếu người cao tuổi trong thành phố. Du khách ngồi chen lấn với các bà bán hàng và thồ thồ một người nhìn phong cảnh bên đường. Mọi người mất tâm số. Riêng hình ảnh những chiếc xe lam ngay Ngã Tư Cô Giang, xưa trước cổng tiểu học Phan Chu Trinh, gọi lên nói chuyện của xa lạ chia cách.

Nhà thơ NAM GIAO cũng tác viết bài "Chiếc xe lam" và đăng trên Tâm Minh, người ở hàng xóm:

"Chiếc xe lam có chi là gì (!)

Đi với tôi - nó là tất cả:

□□□□ vui-buồn; sống-ng-kh; đường cay

□□□□ nó là tình yêu chết men say

Chiếc xe lam nhỏ nhỏ

□□□□ khách đi xe nhìn nhau bối rối

□□□□ tâm tư riêng - chung một chuyến đi

Chiếc xe lam

□□□□ là một thế giới không gian

□□□□ là trung tâm xã hội

□□□□ bình minh chết ngủ đi

□□□□ hoàng hôn chết bóng tối

Chiếc xe chết em

□□□□ và chết anh

□□□□ chết nỗi cô đơn và nỗi niềm một lòng lạnh.

Hội ngộ ngời:

□□□□ một chiều năm ngoái

□□□□ anh tiễn em trong nắng chiều vàng

□□□□ rời lưng nhìn cô cúi bóng xe lam

□□□□ xe xuôi dốc đưa em về phố nhỏ

□□□□ rời biệt biệt em đi theo đó

□□□□ bên Ngã Tư mòn mỏi ngắm trông...

□□□□ xe đi - niềm vui

□□□□ xe đi - nỗi nhớ

Tình yêu là muôn thuở rồi từng nà

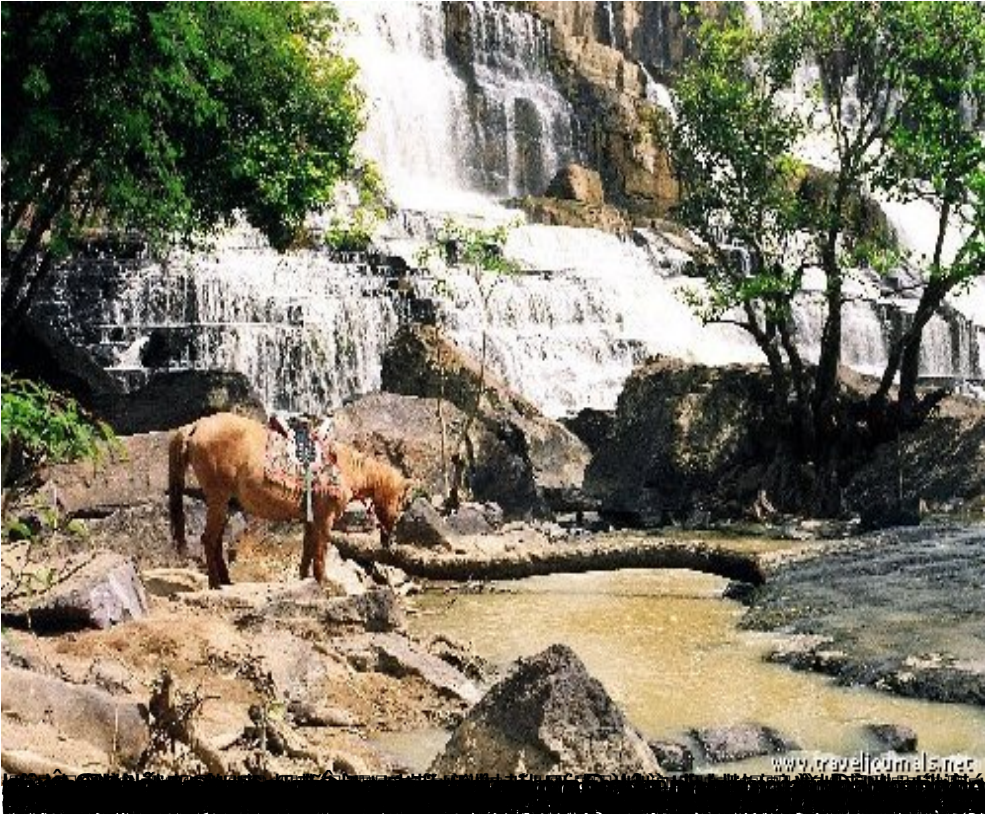
□□□□ đường nghĩa vui khi đau

Ồi! chuyến xe chiều đưa em về đâu?

Xe về bên cũ trong đêm

Đường khuya một bóng người tên không gọi.

TIẾNG XE THỒ MỒ

**ĐÀ LẠT
NGÀY THÁNG CŨ**

SOẠN GIẢ:
NGÔ TĂNG GIAO
LUẬT SƯ ĐÀ LẠT
HUYỀN TRÂM XUẤT BẢN 2010